Pregaria.cat

Entrada

En perill d’extinció



Per MartaF el dj., 27/04/2023 - 09:00

Sabies que Sri Lanka ha pagat part del seu deute amb la Xina amb 100.000 micos en perill d'extinció? Concretament, macacos de còfia, una espècie endèmica d'aquesta illa de l'oceà Índic. Ha estat una decisió marcada per la crisi econòmica, la pitjor en la seva història des que van assolir la independència. Davant d'aquest panorama de recessió i de caos, amb els preus desbocats i la manca de combustibles, la resposta del president va ser marxar del país. Poc després, el primer ministre hi declarava l'estat d'emergència. Mentrestant, els serveis bàsics com ara trens, autobusos i vehicles medicalitzats no poden circular amb normalitat perquè el país no té liquiditat de moneda estrangera per recórrer a les importacions. I això què comporta? Que els preus del petroli i del dièsel augmentin exponencialment, que se'n restringeixin les reserves dràsticament, que les escoles hagin de tancar, que la gent no pugui anar a treballar.

Sri Lanka té un deute extern milionari amb l'Índia i la Xina. Les causes són diverses, però cal no oblidar que la barbàrie d'aquestes xifres diabòliques s'explica per culpa de la política econòmica del mateix president que ha abandonat el seu país a la seva sort. Aquesta és la responsabilitat modèlica dels governants? Els exemples de corrupció se succeeixen arreu del món, amb la connivència dels governs i, fins i tot, de la justícia. És per això que vivim en un món injust, on el poble innocent sempre paga els plats trencats. En canvi, els líders poderosos no es moren mai de fam i sempre acaben fugint amb les butxaques plenes. Et sona aquesta història? És el cercle de la hipocresia en què ens hem conformat i resignat a viure, com ratolins engabiats que hem deixat de pensar per continuar caminant, perquè la consciència és una llosa que pesa massa per poder sobreviure.

També és el cas de Sri Lanka. Han saldat el deute amb la Xina per mitjà d'un intercanvi criminal que contradiu completament la seva política nacional, la qual prohibeix taxativament de comerciar amb animals vius. El macaco de còfia és el macaco vivent més petit de tots, però hem acceptat que els diners sempre són més importants, estan per sobre de tot. En aquest cas, dels animals. És una mesura que ultrapassa totes les regles ètiques i morals, tant per al país emissor com per al país receptor. Personalment, m'esfereeix de pensar en el futur d'aquests 100.000 macacos de còfia, que potser acabaran sepultats en laboratoris, en nom de la ciència. «En perill d'extinció» és una etiqueta que involucra tota la humanitat. Perquè, de què ens serveix compartir una Casa Comuna, si amb el nostre silenci també l'acabem esventrant com si fóssim voltors?